

(من می سرایم شعر باران را

در بارگاه روشنت آقا

در گنبد سبز و غزل خیزت

در آسمان دامت آقا) (۲)

(ای ضامن آهوی سرگردان

ای حضرت خورشید ، در باران) (۲)

رنگین کمان دائم مشهد

آه ای رضای خوب و بی پایان

چشم من و زیبایی صحت

چشم من و رویایی گنبد

تو آشنای خوب و پابرجا

(من یک غریب ناتوان و بد) (۲)

(ای کاش لطف بی دریغ تو یک روز مردم را ندا می داد

آن دستهای روشنت آقا ، ای کاش ما را هم شفا می داد) (۳)